

Sygn. akt V CSK 569/13

POSTANOWIENIE

Dnia 13 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Górski

w sprawie z powództwa M. K.
przeciwko D. [...] Sp. z o.o. w W.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 13 czerwca 2014 r.,
skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 5 czerwca 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania; zasądza od
powoda na rzecz pozwanego 1800 (jeden tysiąc osiemset) zł
kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Powód wskazał dwie przyczyny, mające uzasadniać przyjęcie wniesionej przez niego skargi do merytorycznego rozpoznania: oczywistą jej zasadność oraz konieczność wyjaśnienia zagadnienia prawnego, czy art. 557 § 1 k.c. ma zastosowanie do umowy o ustanowienie odrębnej własności lokalu, zawieranej w wykonaniu umowy zobowiązującej - tzw. umowy deweloperskiej.

Jeśli chodzi o pierwszą przyczynę, to, jak wyjaśniono w orzecznictwie, o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej można mówić wtedy, gdy z jej treści, bez potrzeby głębszej analizy oraz szczegółowych rozważań wynika, że przytoczone podstawy kasacyjne uzasadniają jej uwzględnienie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2007 r., III CSK 216/07, nie publ.). Innymi słowy przesłanka ta występuje, gdy w sprawie dopuszczono się takiego naruszenia prawa, które jest widoczne „na pierwszy rzut oka” i nie nasuwa wątpliwości (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 września 2007 r., III CSK 219/07, niepubl.). Taka sytuacja w sprawie nie zachodzi. Powód podważa wykładnię oświadczeń woli stron złożonych w zawartej przez umowie, której dokonały Sądy obu instancji. Sądy przedstawiły jednak argumentację, opartą na przeprowadzonych dowodach, która przemawia za tym, że zobowiązanie strony powodowej dotyczące wybudowania drugiego poziomu mieszkania dotyczyło rzeczywiście otwartej antresoli, przeznaczonej na sypialnię, a nie odrębnego pomieszczenia, jak utrzymuje powód. W ocenie tej trudno jest doszukać się błędów, a już o jej niesłuszności w stopniu oczywistym nie może być mowy.

Potrzeba dokonania wykładni przez Sąd Najwyższy określonego przepisu powinna być przez skarżącego uzasadniona. Tymczasem powód w ogóle nie uzasadnił podniesionej wątpliwości co do tego, czy art. 577 1 k.c. ma zastosowanie do umowy o ustanowienie własności lokalu, zawieranej w wykonaniu tzw. umowy deweloperskiej. Nie przedstawił bowiem żadnych argumentów, które by taką wątpliwość uzasadniały i jednocześnie przemawiałyby przeciwko dopuszczalności takiej konstrukcji prawnej.

W tym stanie rzeczy należy uznać, że brak jest przesłanek do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Stąd odmowa jej przyjęcia, z obciążeniem powoda kosztami zastępstwa prawnego w postępowaniu kasacyjnym (art. 398⁹ § 2 w zw. z art. 98 § 1 k.p.c.).

[aw]